

16/04/21 THỨ SÁU TUẦN 2 PS

Ga 6,1-15

¹ Khi ấy, Đức Giê-su sang bên kia Biển Hồ Ga-li-lê, cũng gọi là Biển Hồ Ti-bê-ri-a. ² Có đông đảo dân chúng đi theo Người, bởi họ từng được chứng kiến những dấu lạ Người đã làm cho những kẻ đau ốm. ³ Đức Giê-su lên núi và ngồi đó với các môn đệ. ⁴ Lúc ấy, sắp đến lễ Vượt Qua là đại lễ của người Do-thái.

⁵ Ngược mắt lên, Đức Giê-su nhìn thấy đông đảo dân chúng đến với mình. Người hỏi ông Phi-líp-phê : “Ta mua đâu ra bánh cho họ ăn đây ?” ⁶ Người nói thế là để thử ông, chứ Người đã biết mình sắp làm gì rồi. ⁷ Ông Phi-líp-phê đáp : “Thưa, có mua đến hai trăm quan tiền bánh cũng chẳng đủ cho mỗi người một chút.” ⁸ Một trong các môn đệ, là ông An-rê, anh ông Si-môn Phê-rô, thưa với Người : ⁹ “Ở đây có một em bé có năm chiếc bánh lúa mạch và hai con cá, nhưng với ngần ấy người thì thấm vào đâu !” ¹⁰ Đức Giê-su nói : “Anh em cứ bảo người ta ngồi xuống đi.” Chỗ ấy có nhiều cỏ. Người ta ngồi xuống, nguyên số đàn ông đã tới khoảng năm ngàn. ¹¹ Vậy, Đức Giê-su cầm lấy bánh, dâng lời tạ ơn, rồi phân phát cho những người ngồi đó. Cá nhỏ, Người cũng phân phát như vậy, ai muốn ăn bao nhiêu tùy ý. ¹² Khi họ đã no nê rồi, Người bảo các môn đệ : “Anh em thu lại những miếng thừa kéo phí đi.” ¹³ Họ liền đi thu những miếng thừa của năm chiếc bánh lúa mạch người ta ăn còn lại, và chất đầy được mười hai thúng. ¹⁴ Dân chúng thấy dấu lạ Đức Giê-su làm thì nói : “Hắn ông này là vị ngôn sứ, Đấng phải đến thế gian !” ¹⁵ Nhưng Đức Giê-su biết họ sắp đến bắt mình đem đi mà tôn làm vua, nên Người lại lánh mặt, đi lên núi một mình.

PHÉP LẠ TÌNH YÊU MỖI NGÀY

Đức Giê-su cầm lấy bánh, dâng lời tạ ơn, rồi phát cho mọi người... ai muốn ăn bao nhiêu tùy ý. (Ga 6,11)

Suy niệm: Còn nhớ lần ma quỷ cám dỗ Chúa biến cục đá thành tám bánh để ăn vì Ngài đang đói và để thể hiện mình là Con Thiên Chúa, Ngài đã bác bỏ ngay mà không chút do dự. Thế nhưng lần này thì khác: “*Thấy đông đảo dân chúng đến với mình,*” giữa nơi hoang vắng mà trời thì đã chiều muộn, dù có *hai trăm quan tiền* cũng chẳng biết tìm đâu mà mua đủ bánh cho ngần ấy người ăn, Chúa không đợi ai khẩn cầu, chính Ngài khởi xướng ý định cứu giúp: “*Ta mua đâu ra bánh cho họ ăn đây?*” Phép lạ hoá bánh ra nhiều khởi phát từ trái tim yêu thương của Chúa: Ngài *chạnh thương* trước sự chân thành của đoàn lũ dân chúng đi theo Ngài, khao khát tìm nghe lời Ngài đến nỗi ngay cả việc ăn uống, họ cũng không màng.

Mời Ban: Ngày hôm nay, không thấy Chúa làm phép lạ khi mà biết bao người vẫn đang đói, khi mà biết bao tai hoạ vẫn đang ập xuống nhân loại. Phải chăng Chúa đã thôi không còn chạnh lòng thương xót? “*Phải chăng Ngài giận mãi không thôi, đời lại đời cứ nuôi con thịnh nộ?*” (Tv 85,6). Có thể nói, hơn bao giờ, Chúa vẫn chạnh lòng thương xót; và nơi cuộc sống bản thân mỗi người cũng như nơi cộng đoàn, phép lạ vẫn đang diễn ra. Nhưng Ngài đang mời gọi chúng ta cộng tác với Ngài bằng đời sống bác ái, cảm thông và chia sẻ, giống như các môn đệ Chúa, để chúng ta trao tận tay những người bé mọn đang cần đến tám bánh yêu thương đó.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, xin cho con cảm nhận được rằng phép lạ không phải là điều lạ thường và xa vời, mà nó rất thân quen, và ở ngay bên cạnh con, khi con sống bác ái với tha nhân.*